

то на Андрея нѣмаше ништо страшно: той бѣ яко хубавецъ. Много време се тя смѣ и бави съ него. Хубавицата, като полячка, бѣ вѣтърничава; но очите ѝ, чудните ѝ очи, ясните ѝ очи, мѣтахѫ погледъ дългъ, като постоянство. Бурсакътъ не можѣ съ рѣка да шавне и бѣ като вѣрзанъ, кога дѣштерята на войводата безъ страхъ пристѣни до него, вѣзложи му на главата лѣскавата си диадема, покачи му на устнитѣ менгущите и намѣтна му тѣнка призрачна шемизетка¹⁾ съ кенета, щити съ злато. Тя го труфѣше и правѣше съ него хилядо различни глупости, като дѣте, каквите биватъ полячките, а това оште повече смущаваше бурсака. Смѣшнѣ бѣ той, като гледаше зѣпнѣль, безъ да мръдне, вѣ ясните ѝ като слѣнци очи. Раздаде се вѣ това време около вратата тропане и уплаши ѯкъ. Тя му каза да се скрие подъ одърътъ, и штомъ ѳ минѣ страхътъ, викна своята служкиня, заробена татарка, и поръча ѳ да го изведе полечка вѣ градината и оттамъ да го испрати презъ стоборътъ. Но тоя пѣть нашъ бурсакъ не би честитъ да миѳе презъ стоборътъ така лесно: събуди се стражарътъ и удари го добре по краката, събра се сичкий дворъ и бихѫ го на улицата, додѣ го не отнесохѫ леки крака. Страшно бѣ послѣ да минува край каштата на войводата, защото слугитѣ бѣхѫ много. Той ѯкъ видѣ оште веднажъ вѣ костелътъ²⁾. Тя го съгледа и приятно се засмѣ, като на отдавнашенъ познайникъ. Тя му се мѣрижъ оште веднажъ; и слѣдъ това ковенский войвода скоро си отиде, и, замѣсто хубавата, черноока полячка, мѣркаше се вѣ прозорците нѣкакво кравено лице. Ето што мислѣше Андрей, наклонилъ глава и навелъ очи вѣ гривата на коня си.

А оная ти степь отдавна бѣ ги пригърнала вѣ зелените си обятия, и отсѣдѣ ги обстѣни и скри високата трева, та само черните имъ казашки шапки се мѣркахѫ между класовете.

„Е, хей! какво сте, момци, заспале?“ каже най-послѣ Булба, като се опомни: „като нѣкои калугере! Поврага нека се махнатъ сичките мисли! Зимайте вѣ зѣби лулитѣ, да запушшимъ, па да прибутнемъ конетѣ, та да се пуснемъ така, дѣто пиле да ни не стигне!

И казацитѣ, като се понаведохѫ надъ конетѣ, загубихѫ се вѣ тревата. Не видѣхѫ се веке и черните имъ гугли; само една бразда отъ утѣканата трева показваше дирята, дѣто бѣхѫ прелетѣле.

1) Женска намѣтулка на грѣхитѣ.

2) Черковь.